

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Methodus Clara Et Facilis Vacandi Orationi mentali Atque Exercendi se cum fructu in præsentia Dei

Coloniæ Agrippinæ, 1687

Caput LIV. De Versiculariis.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46004](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46004)

per quem sanctæ & consolationis plenæ veritates in aures & corda istius ad te laudandum congregatæ communitatis deriventur ?

2. Nunquid magnæ in Religione mihi gloriæ est, quòd supremus atque infinitè Majestatis Deus, coram quo Reges terræ univèrsi sunt quasi permodicæ formicæ, velit, ut os meum verba ipsius recitet ac pronunciet ?

Prov. 8. 6. 3. *Audite, quoniam de rebus magnis locuturus sum: & aperientur labia mea, ut recta prædicent.*

CAPUT LIV.

De versiculariis.

CHorus in terra imago est Paradisi cœlestis; Illic Religiosi, ubi Deum collaudant, id faciunt, in cœlo agunt quod Angeli. Veluti in Paradiso cœlesti, ubi est Ecclesia triumphans, divinarum laudum exercitum eâ est ratione inter beatos illos spiritus distributum, ut ultra multitudinem, quæ chorum cœlestem constituit, sint, qui peculiariter præcinendis ac recitandis quibusdam canticis musicis, quæ ab aliis post ipsos repetantur, præficientur; ita in choris Ecclesiæ militantis ad illorum imitationem sunt Versicularii, singulariter, veluti minores quidam Seraphini, ad speciali harmoniâ canendos in fine Hymnorum versiculos, atque in aliis Horis Responsoria, quæ totus chorus, quasi devotâ echone, repetit, destinati.

Evangelicus Vates Isaias in quadam visione vidit cœlum apertum, & celsissimam Dei Majestatem

jest
Sera
San
citu
S
nibu
disti
lelu
exci
Alii
cum
com
niar
tens
F
duo
duo
dun
ven
Ma
mo
quo
Rel
I
nan
atq
lâm
desi
con
cua
nen
abs
exe

jestatem in Throno suo confidentem, ubi duo Seraphini voce contentâ cantabant vicissim: *Sanctus, sanctus, sanctus Dominus Deus exercituum, plena est omnis terra gloriâ ejus.* Isa. 6. 3.

Sanctus Joannes Evangelista in aliis visionibus consimilem officiorum in cælo percepit distinctionem. Aliqui enim præcinebant *Alleluja*, quasi cæteros ad Deum glorificandum excitantes, quibus isti respondebant *Alleluja*. Alii profundissimâ cum adoratione, magno cum gaudio ac de infinita illius magnitudine complacentia canebant *Amen, Alleluja. Quoniam regnavit Dominus Deus noster omnipotens.* Apoc. 19. 6

Ad eum modum duo Versicularii, veluti duo ferventes ac devoti Choristæ, ac veluti duo inflammati Seraphini, in medio Dei laudum subinde consurgunt, in medio chori conveniunt, ac facie versûs Altare, quod divinæ Majestatis thronus est, conversâ suaviori/harmoniâ ad ipsius æternam laudem gratum quoddam canticum præcinent, quod cæteri Religiosi omnes reperere habent.

Huic muneri haud idcirco duntaxat destinantur, ut ipsi sanctum ipsius nomen exaltem, atque excellentissimæ magnitudini illius palam faciant ardentia amote ipsius exæstuandi desideria; verùm etiam, ut in aliis suaviori concentu similes affectus commoveant, & exauant. Ea etiam de causa ita fit, ut attentionem & fervorem suum redintegrent, quò sic absq; ulla remissione ac fastidio laudum ipsius exercitium continuent.

Roma-

Romanum Martyrologium ad diem quintum Aprilis meminit martyrii cujusdam junioris Choristæ in Africa, cui id felicitatis obvenit, ut interficeretur sagittâ, quæ ab aliquo infideli in ipsum in Ecclesia ejaculata jugulum ipsius transverberavit, cum in ipsa solemnitate Paschali in pulpito coram toto populo concineret *Alleluja*. Quantæ, quæso, felicitatis erat, quod absolutum atque æternum in Templo cœlesti continuatum ibat *Alleluja*, quod in Templo terrestri inchoaverat?

Spiritus istius officii in eo consistit, ut nos ipsos occupemus atque excitemus hujusmodi bonis cogitationibus: ut omni studio ac diligentia ad ipsum nos comparemus: ne quos forte admittamus errores, quibus Dei honor imminueretur, & in choro congregata societas illius cantandis laudibus fastidio afficeretur; ac denique ut ipso certâ quadam cum lætitiâ & corporis animique vigore defungamur.

Directio diversa non erit ab illa, quæ generatim, antequam divinum cantari incipiat officium, solet præmitti: Verùm ecce

Quadam mentis elevationes.

1. Vellem equidem, Domine, habere attentionem ac fervorem Seraphinorum, quorum vicem in choro repræsentem.

2. Age, anima mea, sanctâ quadam cum lætitiâ agamus & cantemus: omni studio omnes observemus ceremonias, ac venustatem nobis commendatam, exemplo nostro totum ut choram ad devotionem animemus.

Bene

*Bene canere, frequenter canticum, ut memoria Isa. 23. 16.
tibi sit coram Domino.*

*Cantabo Domino in vita mea : psallam Deo Ps. 103. 33.
meo, quamdiu sum.*

*Jucundum sit ei eloquium meum : ego verò Ps. 70. 23.
delectabor in Domino.*

*Exultabunt labia mea, cum cantavero tibi : Ps. 70. 23.
& anima mea, quam redemisti.*

CAPUT LV.

De Cantoribus.

Officium est in domo Dei perquam honorificum aliis in concinendis illius laudibus præire. Pientissimus Regum David ad istud officium tres elegit, quos in Regno suo invenire potuisset aptissimos ac devotissimos, quos aliorum Magistros constituit, 1. Paralip. c. 25. Isti permagna pietate suâ verè Prophetæ ac Spiritu Dei afflati esse meruerunt, ut ipsi Psalmos componerent, qui inter illos centum quinquaginta, Davidis Psalterio qui continentur, eorum nominibus insignirentur, *Psalmus Asaph* & aliorum.

Optimus Galliarum Rex Robertus dignitati suæ Regiæ vel tantillū decedere minimè autumabat, quòd ipse in Ecclesiis, in quibus ipsus adesse contingeret, hoc Cantoris officio fungeretur : quin potius permagno id sibi honori ducebat, eoque plurimum oblectabatur. Literas enim & artē cantandi ad eò perfectè addidicerrat, ut verba æq; atq; notas composuerit complurium Antiphonarum, Responsoriorum ac Profarum, ut vocant, quæ usq; modo in Ecclesia

O O

decano